

HERCEGKÚTI HÍREK

HERCEGKÚT KÖZSÉG INFORMÁCIÓS LAPJA
2011. AUGUSZTUS HÓ, 12. ÉVFOLYAM 8. SZÁM ÁRA: 170,-

Tisztelt Hercegekútiak!

Engedjék meg, hogy a Hercegekúti Hírek hasábjain köszönjem meg azt a bizalmat, amellyel augusztus hetedikén polgármesternek választottak.

Az, hogy a választópolgárok ilyen nagy számban nyilvánítottak véleményt személyemről, kellő önbizalommal kell, hogy eltöltsön. És én ezzel a bizalommal élni is szeretnék. Élni és nem visszaélni.

A bemutatkozásomban az egyik legnagyobb hangsúlyt az összefogásban rejlő lehetőségekre, azok fontosságára helyeztem. Az elmúlt hétvégén megrendezett pincefesztivál kiváló példája volt ennek az összefogásnak.

Ezt a lehetőséget is kihasználva mondok köszönetet mindazoknak, akik bármilyen módon kivették a részüket a munkából annak érdekében, hogy jó színvonalon sikerüljön megrendezni ezt a nagyszabású fesztivált.

A szervezőknek, rendezőknek, bonyolítóknak, közreműködőknek, a kulturális műsor szereplőinek és mindenkinek, aki az elmúlt hétvégén a közösségben, az összefogásban, az együtt gondolkodásban és cselekvésben rejlő erő szép példáját mutatta.

Hiszem, hogy ebben rejlik Hercegekút jövője, továbbélése, fejlődése.

Rák József polgármester

2011. augusztus 7-i időközi polgármester választás eredménye

2011. augusztus 7-én megtartott időközi polgármester választáson a névjegyzékbe felvett 575 fő választópolgár 46 %-a, 265 fő vett részt és adta le szavazatát.

Rák József jelöltre leadott érvényes szavazatok száma 261, érvénytelen szavazatok száma 4 volt. Az újonnan megválasztott polgármester augusztus 12-én vette át hivatalosan a polgármesteri munkakört Götz István alpolgármestertől. 2011. augusztus 15-én Hercegekút Napján tartott ülésen tett esküt a képviselő-testület előtt és vette át a megbízólevelet a HVB elnökétől.

dr. Stumpf Enikő körjegyző

Hercegekúti Pincefesztivál

Hercegekút Község Önkormányzata az idén tavasszal megalakult Hercegekúti Világörökségi Pincesorokért Egyesülettel közösen szervezte meg az első Hercegekúti Pincefesztivált 2011. augusztus 19-20-án.. A rendezvény programjai közé illeszkedett a Zempléni Fesztivál szervezőinek elképzelése is, mely szerint ismét „Sváb Party”-ra várták a komolyzenei koncertek után könnyedebb szórakozásra vágyó közönséget.

Az első Pincefesztivál szervezését számos egyeztetés előzte meg, elsősorban a pincetulajdonosokkal, akik közül végül 29-en vállalták a megjelenést a négy nyelven elkészült szórólapon (magyar, angol, német és lengyel), a kóstolójegy tömbben, továbbá azt, hogy a két napon keresztül bemutatják pincéjüket és ingyen kóstoltatják borukat. Az önkormányzat a hagyományos sváb étel, a tunki kínálását vállalta az Interkultur Hungária Nonprofit Kft.-vel létrejött megállapodás alapján, így a valódi sváb hangulatot biztosító Tarjáni S-Iker zenekar fellépési díját a Zempléni Fesztivál szervezői finanszírozták, valamint az esti órákban koncertet adó Artézis Jazz Quartet szereplését is.

A hercegekúti civil szervezetek mindegyike nagy szerepet vállalt abban, hogy egy sikeres rendezvény valósuljon meg. A Hercegekútiért Közalapítvány a díszvendégeknek küldött meghívók költségét viselte, a Freundschaft Vegyeskórus Egyesület és a Klang Singkapelle énekkar látta vendégül a német, francia vendégeket egy grillpartyn, a Heimat Néptánc Egyesület a fellépéseken túl vállalta, hogy hölgy tagjai két napon keresztül az információs standnál értékesítik a borkóstolóhoz készített poharakat és hozzá a kóstolójegy tömböket, szórólapokat terjesztették.

A Zenemplén, Zenével a Zempléni Kultúraért Egyesület tagjai mindkét napon a hangosítást biztosították, továbbá hajnalig zenével szórakoztatták a fesztivál résztvevőit. Nehéz lenne felsorolni, hogy a pincetulajdonosokon, az önkormányzat dolgozóin, bejegyzett egyesületeken kívül még hányan és miben segítettek a szervezők munkáját.

A két napos fesztivált követően számos pozitív visszajelzés érkezett és a meghívott külföldi delegációk tagjai is nagyon jól érezték magukat. Az eseményeken mondott köszöntőkkel és az azokat megörökítő fotókkal idézzük fel a Hercegekúti Pincefesztivált:

Augusztus 19. Péntek

Augusztus 19-én pénteken 16.00 órakor a Gombos-hegyi pincesor mellett felállított színpadon Fekete Csaba kisbíró üdvözölte a vendégeket. „Kedves Vendégek! Tisztelt Egybegyűlteket. Köszöntöm Önöket Hercegekúti Pincefesztiválon. Sajátos ötvözetét láthatják, hallhatják, ízlelhetik meg a sváb hagyományoknak az előttünk álló estén. De még mielőtt a programok sűrűjébe merülnénk el, üdvözlí Önöket Hercegekút polgármestere, Rák József és a Hercegekúti Világörökségi Pincesorokért Egyesület elnöke, Kiss Csaba, majd dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő, Hercegekút díszpolgára.”

Rák József polgármester úr köszöntőjét az alábbiakban olvashatják:

„Tisztelettel köszöntöm a Hercegekútra látogatókat ezen Tokaj-Hegyaljai sváb településen, 2002. év óta a világörökség részét képező Gombos hegyi pincesoron, ezen a szép, augusztusi délutánon. Külön tisztelettel köszöntöm német, francia és osztrák barátainkat. Reinhold Gall urat, Baden-Württemberg tartomány belügyminiszterét és feleségét Susanna-t. Harry Murso urat, Obersulm partnertelepülésünk nyugdíjas polgármestert és feleségét Klarát. Gilbert Marvin urat a franciaországi Beaumont le Rogerből, a helyi Comité vezetőjét és feleségét Ágnes-t. Dr. Rudolf Dannert, az Ausztriai Rohrendorf polgármesterét. És a külföldi küldöttségek tagjait. Dr. Stumpf István Alkotmánybíró, Hercegekút díszpolgárát. Dr. Hörcsik Richárd urat, térségünk országgyűlési képviselőjét, Hercegekút díszpolgárát. Csehi Ferenc karnagy urat, Hercegekút díszpolgárát. Rák József polgármester urat. És természetesen vendégeinken kívül magunkat, hercegekútiakat. Úgy gondolom, méltó környezetben rendezhetünk itt Hercegekúton pincefesztivált. Olyan helyen, amit sokan irigyelnek tőlünk és méltán lehetünk büszkéek rá. Hálásnak kell lennünk őseinknek, akik 261 évvel ezelőtt ideérkezve az otthon, az új haza megteremtésére alkalmas helyet leltek itt és kemény, kitartó, áldozatos munkával, generációkon keresztül tették olyanná településünket, amelyre méltán lehet büszke valamennyi hercegekúti.

És nem csak a rendezett és tiszta portákra, művelt földekre, szőlőkre gondolok, hanem a falu határát övező pincesorokra is, amelyek páratlan kialakításukkal, egyedi megjelenési formáikkal bekerültek nem csak Hercegekút

egyik legfontosabb nevezetességei közé, hanem a világ megőrzésre, és megörökítésre méltó épített örökségeinek sorába is.

E pincékben elődeink nem sokkal a letelepedést követően már boraikat érlelték. Községünkben mindig jelentős szerepe volt a szőlőtermelésnek és borkultúrának, hiszen őseink is szőlőművelő vidékről érkeztek ide a Papaj hegy tövébe. Így nem meglepő, hogy néhány évvel később már a környék szőlősgazdái szívesen alkalmazták a Trautsondorfi szőlőmunkásokat, sőt néhányan, mint vincellérek is megállták a helyüket. És a közelmúltban is, mint jelentős szőlőtermelő közösség tartottak minket számon. De a jövő ma már úgy gondoljuk, hogy más utat követel meg tőlünk.

Tudnunk kell értékesíteni megtermelt szőlőnket végtermék, bor formájában is. Élnünk kell kiváló adottságainkkal, ami településünket jellemzi és azzal a tapasztalattal, tudással, amellyel a szőlőtermesztés és a borkészítés terén rendelkezünk. A települést körülölelő hegyeink kedvező fekvése, az itt élő szőlőtermelő emberek tudása, szorgalmas munkája eredménye a világörökségi pincesoron lévő borospincékben rejlő kiváló borok, melyek alkalmasak arra, hogy megköstöljék az idelátogató vendégek.

Meg kell tudni mutatni az érdeklődőknek, hogy képesek a hercegekúti szőlősgazdák is – akik közül sokan a szőlőműveléshez szükséges kitartó, fáradságos munkát és a borkészítés tudományát apáról-fiúra átörökítve sajátították el – olyan minőségű bort készíteni, mint Tokaj-Hegyalja történelmi borvidékeinek borászai.

Úgy gondolom, hogy az ilyen és ehhez hasonló rendezvények alkalmasak arra, hogy a figyelmet magunkra irányítsuk. Külön öröm számomra, hogy ezen a hétvégén össze tudjuk kapcsolni a magas színvonalú kultúrát a helyi gasztronómiával, valamint a hagyományőrzést a borkultúrával. A Zempléni Fesztivál programsorozatába illesztve első alkalommal, hagyományteremtő céllal rendezzük meg ezt a pincefesztivált. Megköszönve a fesztivál igazgatójának, hogy lehetővé tette ezt számunkra.

A lelkes és felkészült helyi kulturális csoportjaink ízelítőt adnak kultúránkból, hagyományainkból, a kisiskolástól az idősebb generációig. Hálásaknak kell lennünk munkájukért.

Borkultúránkat az a 29 boros gazda mutatja be, akik vállalták, hogy ez évben ingyen kóstoltatják boraikat, mutatják meg a nagy gonddal, sok-sok munkával karbantartott pincéiket a hozzánk ellátogatóknak.

Ők bátran vállalkoztak arra, hogy elindulnak egy új úton, megmérettetik magukat egy új színterén a gazdaságnak, és ez mindenképpen dicsérendő.

Gasztronómiánkat pedig a méltán híres hercegekúti tunkin keresztül kívánjuk bemutatni, ami egyik specialitásunk és nekünk, hercegekúti sváboknak napjainkban is kedvelt ételünk. És állíthatjuk, hogy a kulturált borfogyasztás elengedhetetlen kelléke is itt, Hercegekúton. Hercegekút mindig híres volt az összefogásról. Példaértékű lehet a mai ember számára, számunkra az a közösen végzett munka, amikor egy megoldandó nehéz feladat előtt összefogva, együtt gondolkodva és cselekedve mindenkinek tette a dolgát a cél érdekében. Ez az esemény is jó példája az együttgondolkodásnak és együtt cselekvésnek.

Hercegekút Község Önkormányzata és civil szervezetei – köztük elsősorban a nemrég létrejött Hercegekúti Világörökségi Pincesorokért Egyesület - az együttműködés magas színvonalát mutatják meg ezen a hétfőn. A település minden szervezett közössége kivétel nélkül, a község lakóinak jelentős része nagyon sokat tesz azért, hogy e hétfőn, az ide látogatók, - legyenek akár meghívott vendégek, vagy érdeklődők, - a lehető legjobban érezzék magukat és szép emlékekkel távozzanak innen. Szeretnénk hagyományt teremteni ezzel a rendezvénnyel, mely idei első alkalom, a kezdeti első lépés, tapasztalatgyűjtés is egyben. A jövőt tekintve reményeink szerint egy sokoldalú, színes, szélesebb kört érintő, nemzetközi rendezvényben gondolkodhatunk, megőrizve és nagy hangsúlyt fektetve a kultúra, a hagyományörzés és a minőség fontosságára.

Kívánom Önöknek, hogy érezzék jól magukat Hercegekúton! Szerezzenek felejthetetlen élményeket településünkön! Vigyék el jó hírünket és térjenek vissza Hercegekútra.

Hercegekút község polgármestereként örömmel nyitom meg ezt a rendezvényt! Isten hozta Önöket Hercegekúton!

A polgármesteri köszöntőt követően a Hercegekúti Világörökségi Pincesorokért Egyesület elnöke, Kiss Csaba, majd dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő, Hercegekút díszpolgára üdvözölte a kezdeményezést, majd Götz Mária Ildikó, Magyarország Első Borkirálynője szólt az egybegyűltekhöz.

A kulturális program a helyi hagyományörző csoportok bemutatkozásával kezdődött. A Hercegekút Önkormányzata által Sárospatak és Erdőhorváti Önkormányzatával közösen elnyert TÁMOP program nyújtott lehetőséget arra, hogy megalakuljon egy újabb hercegekúti hagyományörző csoport, melynek keretében helyi kisiskolások ismerkednek elődeik szokásaival. Ennek eredményeként ők egy lakodalmast mutattak be. A TÁMOP program támogatását élvez a Freundshaft Vegyeskórus Egyesület is, mely több évtizedes múltjára építve igyekszik megújulni és friss repertoárral megörvendeztetni a közönséget. Ők erre a délutánra német dalokkal és egy bordalcsokorral készültek. A hagyományörző csoportok között két tehetséges fiatal versenytáncos, Szabó Diána Elizabet és Hochvart Bence produkcióját láthatta a közönség. A Heimat Néptánc Egyesület táncs csoportja a TÁMOP programnak köszönhetően vehetett részt nemrégiben egy tarjáni táborozáson, ők az ott elsajátított sváb táncokat mutatták be.

18.00 órakor vette kezdetét a Zempléni Fesztivál hivatalos hercegekúti programja. A tarjáni zenészek produkciója előtt Stréhli György mutatta be egykori tanítványait, a S-Iker Zenekart.

A valódi sváb hangulatról az est folyamán a 2000-ben alakult S-Iker zenekar gondoskodott, akik nem először zenéltek Hercegekúton. A sramli zene közben fél 7-től kezdődött a hagyományos sváb étel – a tunki – kínálása. A gasztronómiai kínálatnak mindig nagy sikere van, így volt ez most is, hiszen egy-két óra leforgása alatt közel 1000 adag tunki fogyott el.

Mindeközben a kisbíró invitálta kóstoló pohár vásárlásra és pincelátogatásra a fesztivál résztvevőit. Este 9 – órakor a 4. pincesor végén – a Portius pince előtt – az Artézis Jazz Quartet várta a műfaj iránt érdeklődőket. 10 órakor pedig a Götz Pincészet előtt a Szélkiáltó Együttessel mulathatták az időt a vendégek.

A pénteki napon még egy hivatalos delegáció vett részt a Hercegekúti Pincefesztivál programjain. Sárospatak Város törökországi testvértelepüléséről, Rodostóból polgármesterük vezetésével érkezett egy küldöttség.

Ők szintén nagyon jól érezték magukat a nemzetközi kavalkádban, hiszen volt, hogy egy-egy pincében magyar, német, francia, osztrák, lengyel és török nyelv keveredett. A finom hegyaljai bor és a barátságos fogadtatás közös nyelvet teremtett számukra.

Augusztus 20. (Szombat)

Az éjszakába nyúló péntek estét követően a kora reggeli órákban az egyházi képviselő-testület tagjai a Feltámadás Kápolna előtt serénykedtek, hogy előkészítsék a szentmiséhez a helyszínt.

Augusztus 20-án szombaton, Szent István Király ünnepén reggel 9 órakor kezdődött a szabadtéri szentmise, melyen a hivatalos delegációk is részt vettek. Polyák József esperes úr által celebrált szentmisét követően sor került az új kenyér megáldására, majd Fekete Csilla népdalénekes a kápolna előtt alkalomhoz illő produkcióját hallgathatták a hívek és közben népviseletbe öltözött leányok kínálták az új kenyeret.

Az ünnepi megemlékezés a Gombos-hegyi pincesor melletti színpadon folytatódott Rák József polgármester ünnepi beszédével. A résztvevők köszöntését követően beszédében állami ünnepünk jelentőségéről szolt:

„A rendszerváltozás utáni első parlament a három nemzeti ünnepünk közül augusztus 20-át tette hivatalos állami ünnepé. Talán azért, mert ennek vannak a legrégebbi, legmélyebb történelmi gyökerei. Ez áll legközelebb a magyar szokásrendhez, a magyar szellemhez. Augusztus 20-a, Magyarország első királyának, az Árpád-ház első szentjének, Szent István királyunk ünnepe. Általánosan elfogadott vélemény, hogy ő a legnagyobb magyar király történelmünkben. De miben is áll István nagysága? Milyen is volt közelebről az a király, aki ezer év múlva is példát tud adni? Ismerhetjük törvényeit, könyvek százai mutatják be életét és a kort, amelyben élt. Én azt ajánlom, hogy fiához, Imre herceghez írt intelmeire fordítsuk figyelmünket, amikor a szent király jellemét, uralkodásának lényegét akarjuk megragadni.

Fordítsuk le ezeket az üzeneteket a ma nyelvére, keressük meg, melyek azok az alapvető vonások Szent István egységében és művében, amelyeket ma meg kell értenünk, amelyekre szüksége van jövőnknek is.

Nézzünk magunkba! Mennyire tartjuk fontosnak első királyunk intelmeit a hit megőrzéséről, a tiszteletről, a türelemről és az igaz ítéletről, a vendégek befogadásáról és gyámolításáról, és az elődök követéséről?

Az általa megfogalmazott gondolatok igazi emberi nagyságról, bölcsességről és előrelátásról tanúskodnak, ami ámulatba ejt bennünket 2011-ben is! Szent István legnagyobb tette nem az volt, hogy megalapította a magyar királyságot, és, hogy ezzel Európához csatolt minket. Ezt az ő korában sokan megtették. Az ő igazi nagysága abban rejlik, hogy szuverén módon határozta meg Magyarország helyét az akkori világban. Az ország függetlenséget megőrizve kapcsolta be Magyarországot Európa teljes gazdasági és kulturális vérkeringésébe. Államunk ma is létezik, miközben nálunk nagyobb népek és nemzetek tűntek el a történelem süllyesztőjében. Államalapításunk, szent királyunk, ezer éves állami történelmünk tehát erős példa mindannyiunk számára, olyan tény, ami mellett kishitűségnek nincs helye.

Szent István volt az az ember, aki más népek és nemzetek tagjainak befogadására törekedett és intett. Csodálatos, hogy a mai magyarság különböző népek és nemzetek tagjaiból sokszínű és egységes nemzet, a világtörténelemben is példaértékű befogadó nép. A mi elődeinket immár 261 éve fogadta be Magyarország, s azt követően, hogy őseink megvetették lábukat a Papaj hegy tövében új hazára találva, identitásunkat, nemzetiségi hovatartozásunkat, hagyományainkat megőrizve magyarként élhetünk szülőföldünkön. Tudjuk, hogy ez nem volt mindig így, ... Voltak idők, nem is oly régen, amikor Szent István által kinyilvánított értékeknek nem volt helye, létjogosultsága.

Ez az ünnep – és természetesen minden jelentősebb történelmi megemlékezés – jó alkalom arra, hogy megnézzük azt, mit meríthetünk belőle szűkebb pátriánkban. Mi is az ezeréves állam részesei vagyunk és nekünk is van felelősségünk a következő ezer évre. Hinnünk kell abban, hogy itt élő emberekként mi is tudunk tenni a hazáért, mely 2004. óta hivatalosan is tagja az Európai Uniónak. Az, hogy mit jelent nekünk Európa, mit jelent nekünk európainak lenni, azt hiszem, a németországi Obersulmmal kialakított partnerkapcsolat létrejöttével kezdtük igazán megérteni. Felemelő érzés volt együtt ünnepelni 2004. május elsején Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozását barátainkkal. Az, hogy részesei lehettünk egy olyan jeles eseménynek, mint amilyen a 2011. májusi volt Obersulmban, amikor a Európa Tanács Tiszteletzászlóját vehette át Harry Murso polgármester. Ezzel a jelképpel ismerte el Európa, hogy milyen sokat tett Obersulm a békéért, Európa egységéért. Mondhatom jó volt Hercegekútinak lenni azon a hétvégén, távol hazánktól.

Célunk, hogy a partnerségről szóló dokumentum a jövőben sem csupán egy okmány legyen, amit valamikor aláírt

a két település vezetője, hanem tartalommal legyen kitöltve ez a kapcsolat.

Szeretnénk továbbvinni, gazdagítani azt az együttműködést, amit olyan jól kitaláltak és kialakítottak elődeink.

Mindenkinek van ebben része, mindenkinek van ebben feladata. Ezt üzeni számunkra Szent István király ünnepe és Hercegekút vezetése ezek szerint akar dolgozni. Hiszem azt, hogy csak ilyen elvek mentén tudunk életképes, erős és fejlődő településsé válni, így tudunk támasza lenni országunk fejlődésének is.

Sikerülni fog, ha nem felejtezünk el a ránk bízott örökségünkről, ha hiszünk abban, hogy templomunk nem műemléknek, hanem nekünk épült, ha bízunk abban, hogy a mi kis településünkön, Hercegekúton majd újabb kétszázhatvan esztendő elteltével utódaink itt állnak emelkedett lélekkel és az összetartozás tudatával. Szent István királyunk, ezer év távlatából légy ebben a segítségünkre! Köszönöm, hogy meghallgattak.”

A polgármesteri köszöntőt követően Dr. Stumpf István alkotmánybíró, Hercegekút Díszpolgára mondott ünnepi beszédet. Gratulált Hercegekút újonnan megválasztott polgármesterének és sok sikert kívánt munkájához. Örömmel szólt arról, hogy a hercegekútiak ismét megmutatták, hogy képesek összefogni és a civil szervezetekkel együttműködve új kezdeményezésként egy sikeres Pincefesztivált szervezni.

Hercegekút Községért Díj átadása

Ezt követően a Hercegekút Községért díj átadása következett. Dr. Stumpf Enikő körjegyző ismertette az Önkormányzat helyi elismerések alapításáról szóló rendeletét, melynek 2.§ alapján Hercegekút Községért díjjal az önkormányzat „azoknak a magyar és külföldi állampolgárnak a kiemelkedő tevékenységét ismeri el, akik jelentős mértékben hozzájárultak a település fejlesztéséhez, társadalmi, szellemi életének, közéletének alakításához, idegenforgalmi jellegének, nemzetközi kapcsolatainak szélesítéséhez. A képviselő-testület az idei díjazásra vonatkozóan megfogalmazta a javaslatát és 2011. augusztus 15-én megtartott ülésén a díj adományozásáról döntést hozott 35/2011. sz. határozatával.

2011. évben Hercegekút Községért Díjban részesült Rák József, Hercegekút volt polgármestere.

Rák József a 2000. őszi időközi választással együtt négy alkalommal vállalta a megmérettetést a polgármester választáson és minden alkalommal meggyőző többség nyilatkozta ki véleményét arról, hogy a megkezdett és általa képviselt irány a többség számára elfogadott. Közös célt, közös érdeket, és közös értékrendet tudott teremteni. Polgármestersége idején számos, a település fejlődését szolgáló fejlesztés, beruházás valósult meg. A településszintű közösségfejlesztés és -építés érdekében számos sikeres kezdeményezését említhetjük.

Személyéhez köthető siker a németországi testvér települési kapcsolat kiépítése, és ápolása is. A Hercegekút és Obersulm település között létrejött és megpecsételt megállapodás, melyben a kétoldalú kapcsolatot tartalmazó programok, tapasztalatcserék töltötték meg.

Rák József díjazott az alábbi szavakkal köszönte meg az elismerést:

„Tisztelt Ünneplő Közösség! Miniszter Urak, Polgármester Urak, Díszpolgárok!

Amikor – több mint 50 évvel ezelőtt itt a gombos-hegyi akácosban legeltettük a teheneket és a hegyen disznókon da járt nem gondoltuk, hogy egykor itt lesz Hercegekút község egyik rendezvényközpontja.

Azóta sok víz lefolyt a Veldelin, és 2002-ben a Világörökség része lett a pincesor, megépült a gyönyörű kálvária és a hegy tetején a feltámadás kápolnája a Krisztus szoborral és a kilátóval.

Most pedig már második napja tart az első alkalommal, de hagyományteremtő megrendezésre kerülő Pincefesztivál. Hálát adok a Jóistennek, hogy mindezeknek részese lehettem, és hogy ma itt lehetek Önökkel, veletek és együtt ünnepelhetünk. Külön öröm és megtiszteltetés számomra, hogy itt vehettem át a Hercegekúrt elismerő kitüntetést, amit ezúton tisztelettel megköszönök.

Ennek a díjnak, elismerésnek azért van különleges jelentősége a számomra, mert az enyéimtől kaptam, azoktól, ahova tartozok.

Az elmúlt hat és fél évtized alatt mindig itt voltam köztetek, és együtt próbáltunk tenni ezért a közösségért, hogy jobb legyen az életünk Zemplénben Patakhoz közel, de a Papaj és a Gombos-hegy tövében.

Amit az elmúlt 10 évben csináltunk, létrehoztunk az egy igazi csapatmunka eredménye, és ezért köszönetemet fejezem ki mindenkinek, aki ebben segített bennünket. Mert a közös öröm dupla öröm! Régi közhelynek számít, hogy senki sem lehet próféta a saját hazájában, de mi nem is azok akarunk lenni. Jól ismerve a mi népünket a helyi vezetőnek mindig elől kell menni, és rázni a kolompot, hogy jöjjenek a többiek is.

Én azt tapasztaltam, hogy jöttek is sokan és remélem, hogy a jövőben még többen lesznek, akik tenni akarnak szeretett falunkért! Még egyszer megköszönöm az elismerést, melyre a jövőben is igyekszem a legjobb tudásom szerint rászolgálni. Hajrá Hercegkút!”

Obersulmi kitüntetés átadása

Az ünnepségen Obersulm nyugalmazott polgármestere, Obersulm település elismerését nyújtotta át Rák József Hercegkút volt polgármester részére.

Harry Murso úr a következő szavak kíséretében nyújtotta át a magas szintű elismerést:

Kedves József barátom, kedves öcsém!

Majd 10 évvel ezelőtt 2002 októberében látogattam először Hercegkútra. A tőled és a lakosok felől áradó nagy vendégszeretet és szerető fogadtatás melyet itt Hercegkúton kaptam teljesen letaglózott. Ugyanígy érezte magát az egész csoport.

2001-ben a Virágos Magyarországért program keretében Hercegkút Baden-Württemberg tartománytól különdíjat kapott. Erwin Beyer kötötte az első kapcsolatot településeink között.

Ezt követte egy viszontlátogatás Obersulmban 2003 májusában. Ekkor szintén tárt karokkal fogadtunk titeket és bemutattuk Nektek községünket. Úgy gondolom, ez a találkozó is egy alapköve volt a későbbi partnertelepülési kapcsolatnak.

Magyarország 2004. május 1-jei csatlakozása az Európai Unióhoz szintén élénken él emlékezetemben. Reinhold Gall, Baden-Württemberg jelenlegi belügyminisztere és én kaptuk a megtiszteltetést, hogy Hercegkút lakosságával együtt ünnepeljünk.

Ezen látogatás alkalmával egyeztettünk az első diákcsera programról. Ez a diákcsera időközben igazi sikertörténetté vált. Csak pár napja, hogy ismét hercegkúti fiatalok látogattak hozzánk. Kedves József, tudom, hogy mennyire szívügyed ez a diákcseraprogram.

2006 szeptemberében és novemberében végre hivatalosan is megpecsételtük településeink partnerséget. A településeink lakói közötti sokszínű találkozók és kölcsönös látogatások bizonyítják, hogy ez a partnerség nem csak papíron létezik.

Gondolok itt például a hivatalos látogatások mellett a képviselőtestület, a köztisztviselők, kórusok, tűzoltóság és borászok találkozóira is.

„A te barátod az én barátom is” mottó alapján Obersulm további testvértelepüléseivel, a felső-ausztriai Rohrendorffal és a normandiai Beaumont-le-Rogerrel is felvettük a kapcsolatot. Az Európa ünnepség alkalmával júniusban Obersulmban erősítették meg ezeket a kapcsolatokat.

Ezért is nagy öröm számomra, hogy barátaink Rohrendorfból és Beaumont-le-Rogerből velünk együtt ünnepelnek ezeken a napokon itt Hercegkúton.

Kedves József, egyszer azt írtad nekem, hogy a mag, melyet 2002 őszén elvetettünk, termékeny földbe hullott és most élhetjük meg a gyümölcs éretését. Ez egy gyönyörű hasonlat partnerségünk csodás fejlődésére.

Partnerségünk hidakat vert különböző népek között. Ezek a hidak embereket kötnek össze, akik eltérő történelemre, kultúrára és hagyományra tekintenek vissza. Emberek, akik ma és a jövőben barátságban és egy békés Európában akarnak együtt élni.

Kedves József, tudom, hogy a településeink közti testvéri kapcsolat volt és most is szívügyed. Ezt nagyfokú személyes támogatással segítetted elő és évről évre erősödni mértén támogatad. Így fejlődött az évek során a partnerségből egy stabil barátság. Erre büszke lehetsz.

Májusban elbúcsúztál a polgármesterségtől és a jól megérdemelt nyugalomba vonultál.

Obersulm képviselőtestülete szeretne téged hivatalodból való távozásod alkalmából kitüntetni.

Szeretném neked felolvasni a kitüntető oklevél szövegét:

Obersulm község képviselőtestülete

Rák József úrnak Herceggút község polgármesterének

Obersulm község arany tiszteletmedálját adományozza

köszönet és elismerésképpen szolgálataiért

a testvértelepülési kapcsolatért

Harry Murso polgármester

Obersulm, 2011 májusában

Kedves József, gratulálok ehhez a kitüntetéshez.

Minden jót kívánok a nyugdíjas évekhez és mindenekelőtt jó egészséget.

A mi személyes barátságunkat nem fogja megviselni a nyugdíj. Mindig szívesen látlak Obersulmban és én is minden további nélkül szívesen jövök ide Herceggútra.

Most pedig az újonnan választott herceggúti polgármesterhez szeretnék szólni, hozzád kedves Rák József.

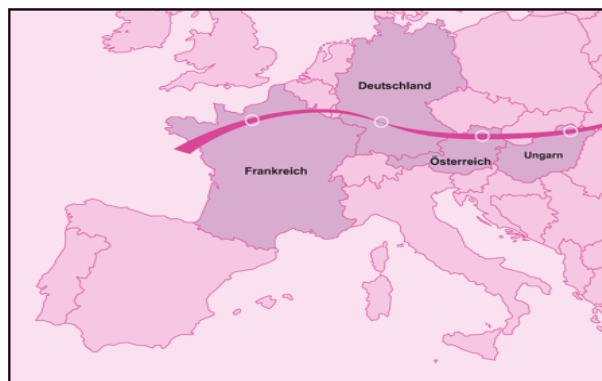
Szeretnék gratulálni a megválasztásodhoz és új hivatalodhoz sok sikert kívánni. Egyúttal szeretném átadni Obersulm képviselőtestületének jókívánságait is. Szíves üdvözlét küldi neked Obersulm újonnan választott polgármestere Tilman Schmidt úr is.

Kedves József, te már ismered Obersulmot és Schmidt urat. Meg vagyok győződve róla, hogy mindketten ugyanabban a jó szellemben építitek tovább a partnerséget településeink között, ahogyan az eddig történt. Ehhez is minden jót kívánok.

Az Obersulmi aranymedál díjat Rák József meghatottan köszönte meg:

„Tisztelt Harry Murso polgármester! Tisztelt Reinhold Gall miniszter úr! Kedves barátaink!

2002. őszén nagy izgalommal vártuk az Obersulmi kitüntetést Herceggútra. Igyekeztünk felkészülni a vendégek fogadására, de a drukok bennünk voltak! Szerencsére csak addig, amíg megérkeztek. Barátságos, vidám emberek szálltak ki az autókba, és nagyon hamar, pillanatok alatt megtörtént a baráti találkozás, és onnan kezdve minden úgy ment, mintha régtől ismernénk egymást. A következő évben, amikor mi mentünk hozzátok, megtapasztaltuk nálátok is az emberek szívéllyességét, a felénk irányuló barátságot, és megcsodáltuk nagyon szép településeiteket, melyek egy gyönyörű tájon vannak, ahol bor, erdő, szőlő és víz van. Úgy gondolom kedves Harry, hogy mindketten azon voltunk első perctől, hogy ez a barátság tovább éljen és erősödjön! Szerencsénkre gondos keresztapát is kaptunk Reinhold Gall szülzbachi előjáró, tartományi képviselő személyében, aki kezdetektől támogatta partnerségünket.

Célunkat hivatalosan 2006.-ban értük el, amikor mindkét településen ünnepség keretében aláírtuk az együttműködési szerződést.

Úgy gondolom, hogy az a mag, amit együtt elvetettünk termékeny talajba került, és mostanra beérett a termés. Legjobban annak örülök, hogy az ifjúsági csereprogram ilyen jól működik, hiszen a jövő az ő kezükben van.

Kedves Harry, Kedves Reinhold!

Szeretném megköszönni mindkettőtöknek, és rajtatok keresztül Obersulm közösségének az együttműködést és a jószándékot, amit a két település közötti partnerkapcsolat létrehozásában és annak működtetése során részletekről tapasztaltam. Köszönöm és egyúttal kérem, hogy minden a jövőben is maradjon így! Éljen a két közösség közötti barátság!

Beaumont le Roger (Franciaország) képviselőjének köszöntése

Gilbert Marvin, a Franciaországban (Normandia) található Beaumont le Roger Partnerségi Tanácsának elnöke is köszöntötte az ünnepség résztvevőit:

„Kedves Herceggúti barátaink, kedves Obersulmi barátaink, kedves Rohrendorfi barátaink. Nagyon örülünk a herceggúti látogatásnak. Ez egy új lépcsőfok a partnervárosok kapcsolatában. Már 25 éve tartó erős, igaz kapcsolat fűzi össze Obersulm és Beaumont családjait. 2006-ban Obersulm mesélt nekünk Herceggútról, azóta szeretnénk Önöket megismerni.

2009-ben Obersulmban az első találkozásunk során almafákat és szőlőt ültettünk. Ezen a napon megalapoztuk a jövőbeni barátságunkat. Tudomásom szerint, a szőlővessző és az almafa szépen növekszik egymás mellett, s a mi közös együttműködésünk is így halad előre. Mindenki sok szép emléket őriz a tavalyi részvételükről a Beaumont le Roger-i találkozón. Németek, osztrákok, magyarok és franciák együtt jó hangulatban töltötték el pár szép napot. Elismerésünk, hogy nem riadtak vissza a hosszú és fáradtságos utazástól. Az Obersulmi Europa Ünnepe júniusban egy felejthetetlen esemény volt. Most pedig nagyon örülünk, hogy itt lehetünk, hogy felfedezzük Herceggút Települést és találkozunk a település polgáraival. Nagyon hálásak vagyunk, hogy meghívtak minket, nagyon köszönjük. Köszönet azoknak akik a találkozó sikeres lebonyolításán dolgoztak. A tartomány elnöke Jean-Claude Rousselin úr, Hesse képviselő aszszony és Desso Úr Beaumont le Roger polgármestere nem lehetnek itt, de szívélyes üdvözlőket küldik.

A mai nap egy új szakasz, mi érdekeltek vagyunk abban, hogy tovább lépünk. Már 25 éve tartanak a francia német családi kapcsolatok. reméljük ugyanilyen családi barátságok kötődnek herceggút és Beaumont között. Habár vannak nehézségek: a nagy távolság, a nyelvi különbség, de az akadályokat legyőzzük, ha a beszéd nehéz, beszél a szív.

Várjuk Önöket 2012-ben Beaumont le Rogerben a jubileumi évre, német barátainkkal az ezüst lakodalmunkat fogjuk ünnepelni, erre az alkalomra szeretettel meghívjuk Önöket.

Mi sok sajtot eszünk, és hozzá sok bort iszunk, 25 évvel ezelőtt a camembert sajtot házassítottuk a az Obersulmi trollinger borral. Ma készek vagyunk a normand sajtot a tokaji borral házassítani, mert nagyon ízlik. Nagy örömmel várjuk látogatásukat és a három ország barátságának kívánok hosszú életet. sokszor mondják: A barátság több mint partnerkapcsolat.

A hivatalos beszédek után kulturális műsorral folytatódott az ünnepi megemlékezés. Felléptek a herceggúti óvodások és kisiskolások magyar táncokkal, a Klang Singkapelle énekkar bordalokkal és a Heimat Néptánc Egyesület hagyományőrző tánccsoportjai magyar táncokkal. Mindhárom csoport produkciója fergeteges sikert aratott.

Délben egy bagulyással vendégelte meg az önkormányzat a résztvevőket a gombos-hegyi filagóriánál. A délutáni szabadprogramot követően a hivatalos delegációk megnézték a település nevezetességeit, majd egy grillparty-n vettek részt a Művelődési Ház melletti parkban. Ezt követően csatlakoztak a pincefesztivál programjához, mely szombat délután is sok látogatott vonzott. Késő este sokan vették a fáradságot és felsétáltak a Gombos-hegy tetőre a tábornótűz-gyűjtáshoz, eközben két sáros-pataki tűzijáték fényeiben is gyönyörködhetek harmonika és önfedelt dalolás mellett.

dr. Stumpf Enikő körjegyző

A Pincefesztiválról készült további fotók
a www.herceggut.hu oldalon!

Obersulm-Hercegkút Jugendbegegnung

2011.07.31-08.07 között idén ismét megrendezésre került az ifjúsági csereprogram, melyen idén 12-14-17 év közötti, zömében németül beszélő-fiatal vehetett részt településünkéről. Utazásunk vasárnap hajnalban kezdődött. Sárospatakról indultunk vonattal, majd Budapesten kis pihenő után elfoglalhattuk helyünket egy kényelmes nemzetközi vonaton. Az út 16 órán át tartott, melyet csak a müncheni átszállás szakított meg, ahol futva ugyan, de elértük csatlakozásunkat Stuttgartba. A kalauz kedvesen invitált bennünket a gyors felszállásra, útközben figyelt ránk, mert sajnos nem mindenki viselte a legjobban a nagy hőségben a hosszú vonatutat. Pár óra múlva este 21 órára már a pályaudvaron várt bennünket Markus Kress-Jugendreferat- és Heiko Zimmer-Jugendhaus vezető-, nyaralásunk két főszervezője. Meglepetésünkre Götz Gabi, aki immár több hónapja él külföldön, szintén elénk jött az állomásra, és egész héten kísért bennünket, hogy „segítsen a tolmácsolásban!”.

A hosszú, de tartalmas utat zenehallgatással, ötöd-ölvél, kártyázással vagy beszélgetéssel és persze pihenéssel töltöttük. Útközben ismerkedtünk a számunkra még modern „integetős ajtókkal” és a szélnél is gyorsabb vonattal.(: Fárasztó volt az út, de a Jugendhaus látványa hamar el is feledtette velünk az utat. Már megérkezéskor helyi fiatalok fogadtak bennünket. Ők a hét többi napján is mindig velünk tartottak és hamar barátságok szövődtek.

Első esténket egy kellemes éjszakai zuhany zárta. Mindenki megfáradva, de boldogan és izgatottan várta a hétfő reggelt, hogy végre megismerjük a környéket és elkezdődjön az igazi nyaralás.

Hoffmann Hajni és Moncsi, kísérek

Hétfő

Hétfőn elmentünk az Obersulmi hivatalba ahol meghallgattuk Johan Dicht urat, aki beszámolt a helyi látványosságokról egy diavetítés során. Délben Dicht úr kíséretével elmentünk egy pizzériába ebédelni. Amikor megebédeltünk elvittek egy helyi futball pályára, ahol megnézhetünk egy táblát melyen rajta voltak Obersulm testvértelepülései, légvonalbeli távolsággal ellátva. Délután egy kis pihenő után elmentünk Weinsbergbe egy bor iskolába. Ott egy turista vezető végig vezetett az iskolában és finom meggy borral kínált. Amikor ennek vége volt a szőlőknél egy piknikező helyen tűzön sült sertést szolgáltak fel. Előtte egy Obersulmiak és Hercegkútiak között játszódó versenybe részt vehettünk. Éjszaka egy diavetítést is megnézhetünk melyen az előző évek fotóit néztük meg. 2 óra körül vissza mentünk a Jugendhaus-ba ahol aludtunk.

Szabolcs és Ádám

Kedd

Még ki sem pihentük a hétfő este fáradalmait, pár óra alvás és nehéz ébredés után már indultunk is Lichtensternbe. Ennek a városrésznek a területén található Németország legrégebbi temploma. Lichtensternben még ellátogattunk egy szociális otthonba, ahol Götz Gábor, mint ott dolgozó körbevezetett minket. Aznap délből egy indiai étteremben ebédeltünk, ahol mindenki kedve szerint válogathatott az indiai specialitások közül. Teli gyomorral ismét buszba ültünk és üzemlátogatást tettünk a Vollert nevű vonatkatrészeket gyártó cégnél. Kis pihenő és pakolás után a Jugendhausban újabb útra indultunk és megérkeztünk a Breitenauer See-hez. Ez a tó Obersulm területén található. Egész nap jól éreztük magunkat, de ez volt a nap fénypontja. Az egész csapat véleménye szerint itt szórakoztunk a legtöbbet: ugráltunk, úsztunk, tollasoztunk, fociztunk, kártyáztunk, röplabdáztunk. Aznap este a Jugendhausban általunk készített vacsorát ettünk. Később a német barátaink által jól ismert szórakozóhelyen töltöttük az estét. Mivel a vártnál korábban értünk vissza a szállásra, éjszakába nyúlóan csocsóztunk. A nap befejeztével aludni indultunk.

Besenyődi Klára, Frikker Lúcia

Szerda

Megérkezésünket követő harmadik napon, azaz szerda reggelén csupán csak 10 órára jöttek értünk a kisbuszokkal, így tovább lehetett aludnunk, mint általában. Kíváncsiságunk keretében a délelőttöt egy helyi sportparknál tölthettük, ahol a fiúkat mi kísértük ki ketten, hogy fényképekben megörökíthessük a focimeccset. 1 órás sportfoglalkozást követően elgurultunk egy „Unger’s Mühle” nevű vendégházba, s előre lefoglalt helyünkre ülve rendeltük az általában sültkrumpliról és rántott húsról szóló ételeinket.

A nagy várakozás hevében felleltünk egy „Götz” feliratot egy poháralátétén, sőt az önkiszolgált salátát meg is ettük, mire megérkezett a főtt étel. Jól megpakolt hassal elindultunk Heilbronn felé.

Itt egy (csodák palotájához hasonló) kísérletek házának nevezhető „Esperimenta” interaktív kiállításon vehetünk részt.

Az egész épületet az összes szinttel együtt átfésülve mindent kipróbáltunk, szemügyre vettünk, és olykor ámulunk bámultunk a fizika csodáin. A délután kellős közepén Breitenauer See közelében egy tűzoltósági bemutatón részletesen megtudhattuk, hogyan is néz ki belülről a sokfajta tűzoltójármű. Fiatal tűzoltósrácok segítettek betekintést nyerni nekünk, így még kipróbálhattunk akár egy poroltós tűzoltást is! Ugyanazon tisztáson egy locsolócsőhöz hasonló vízszugáron keresztül szaladgáltunk, ugráltunk, néha el is csúsztunk, mikor újra kisoვodásoknak éreztük magunkat. Ezután az obersulmi tűzoltóság helyére mentünk, ahol ki előbb, ki utóbb fel-emelő érzéssel mehetett egy tűzoltókosárban a magasba. Körbevezettek minket az épületben, ahol hívófogadókra, iskolapadokra, hercegkút hordócskára és bevetési öltözékre leltünk, amelyet fel is próbálhattunk. Visszamentünk a szállásra, kis pihenés után elmentünk Sulm-völgybe, ahol egy tájvédelmi körzetben egy hegycsúcson ehettük az ízletes húsos szendvicseket. A „paradicsomi” étkezést nagyon élveztük, s közben sokat csodáltuk az elénk táruló festői kilátást, az egész nagy területekre. Késő este egy bárban beszélhettük ki a nap fátalmait. Ez Márkusék kedvenc helyének bizonyosult, s iszogattunk, barátkoztunk, kártyavárat építgettünk. Elmondhatjuk, hogy élménydús nap után holtfáradtan dőltünk neki az ágyaknak.

Bodnár Mónika és Stumpf Evelin

Csütörtök

Ezen a reggelen a fiúk keltek hamarabb, terítették meg az asztalt, készítették elő a reggelit, és keltették a lányokat. Reggeli után szokás szerint jött értünk Markus és Heiko, akik a városi könyvtárba vittek minket. Egy rövid bemutató után mindenki szabadon nézegethette a könyveket, újságokat, és hallgathatta a hanganyagokat. A könyvtárból utunk a „Nonna Nina” pizzériába vezetett, ahol Schmidt úr-Obersulm új polgármestere- csatlakozott hozzánk.

Következő úti célunk Schwäbisch Hall volt. Ezen a településen először egy művészno (Catherina Würth) kiállítását tekinthettük meg.

Érdekes volt, mert nem festményeket, hanem használati tárgyakból „összetakolt” műveket és szobrokat nézhetünk meg. Ezután vásárolgattunk és nézelődöttünk a városban. Az estét a Neckar folyó mellett töltöttük egy hangulatos kis bárban.

Pénteken az utunk Stuttgartba vezetett. Délelőtt tízkor indultunk a Jugendhaus mögötti vasútállomásról, heilbronni átszállással délre értünk oda. A stuttgarti főpályaudvarról villamossal utaztunk a 2004-ben épült, és 2006-ban átadott Mercedes-Benz múzeumba. Az 53.000 négyzetméternyi területen több mint 160 autót 9 emeleten tekinthettünk meg. Fél kettőkor visszautaztunk a pályaudvarra, ahol megebédeltünk egy gyorsétteremben. Az ebéd után négy órát tölthettünk el a belvárosban, ahol megvásárolhattuk az ajándékokat. Ezután 6 órakor átutaztunk Weinsbergbe, itt ellátogattunk egy elegáns pizzériába, ahol mindenki jól lakott. Majd átsétáltunk egy 200 méterre lévő bárba. Ezen kellemes helyen vidáman eltöltöttünk két órát, miután hazautaztunk. A Jugendhausban még beszélgethettünk egy kicsit a német fiatalokkal, majd nyugovóra tértünk és rápihentünk a másnapra.

Szombat

Délelőtt 11 órakor kezdődött a szombati programunk. Kísérőink elvittek minket egy szabadidős parkba, itt kedvünkre focizhattunk kosarazhattunk és Emmo Schenk segítségével gördeszkázhattunk is.

Délben a Breitenauer See-nél ebédeltünk. Ebéd után, pedig itt maradtunk: estig fürödtünk és jót szórakoztunk. A vacsorát a Jugendhausban fogyasztottuk el. Este megköszöntük ezt a tartalmas hetet, Mónika és Hajni átadták az ajándékainkat, majd ők is átadták ajándékaikat. Végül pedig elmentünk a Weinsberg-i borfesztiválra. Fáradtan, de élményekben gazdagan tértünk haza. Ezúton szeretnénk megköszönni Mónikának, Hajninak és Markuséknak a szép hetet és a sok segítséget.

Braun Balázs és Stumpf Imre Richárd

Hazaút

Hazafelé kora hajnalban indultunk, szinte alvás nélkül, mert a szombati borfesztivál késő hajnalig tartott. Utolsó simítások a bepakoláshoz, majd 2 óra alvás. Csak egy két ember maradt talpon, hogy ugyan olyan tisztán és rendezetten adhassuk át a házat, ahogyan azt előző vasárnap birtokba vehettük. Kisbusszal vittek bennünket vissza Stuttgartba, ahová a hajnali indulás miatt nagyon korán megérkeztünk. Így jutott még idő, hogy egy német McDonaldsot is felkeressünk vagy valami gyorsételt elfogyassunk. Utána máris nosztalgizálni kezdtünk, pedig még nem is indultunk el. Azt hisszük, ez mindent elárul arról, hogyan éreztük magunkat ez alatt az egy hét alatt. Gábor, Denis Bock-helyi fiatal- Markus és Heiko is szinte sírva vált el tőlünk, szoros, hosszú ölelések után szálltunk fel a vonatra, amit 16 óra utazás követett. Átszállni csak Pesten kellett, így mindenki megpróbált aludni a zsúfolt, meleg vonaton. Pechünkre ugyanis nagyon sokan jöttek kishazánkba, mivel épp akkor kezdődött a Sziget fesztivál. Aztán Szerencsen már éreztük, hogy itthon vagyunk)-:, a vonat ezen a kis szakaszon is több mint fél órát késett:(De így is boldogan és szép emlékekkel, nosztalgizva tértünk haza.

Ezúton köszönjük a helyi Önkormányzatnak, minden segítőnek, Markusnak és Heikónak illetve az ottani fiataloknak is, hogy ilyen varázslatosan szép nyaralásban lehetett részünk.

Köszönettel: *Az utazók*

Götz Gábor képzése a Lichtensternben ("Heilbronner Stimme" Gustav Döttling cikke)

Löwenstein - "A munka jó kever eke a rutinnak, újdonságoknak, örömeknek és nehézségeknek", írja le a Lichtenstern Evangélikus Alapítványnál végzett tevékenységet Götz Gábor mint gyógynevelő-ápoló gyakornok. A munkahelyen, a "7C" csoport csapatában szellemi és testi sérült emberek érdekében tevékenykedik, hetente 39 órát dolgozik havi 515 Euróért, váltott műszakban.

"Háztartási és ápolói feladatokat végzek", meséli Götz. Ehhez tartozik az ágyak rendbetétele, ételosztás vagy a lakók mosdatása, fürdetése. A lakók szabadidejének alakításában is részt vesz. "Emberekkel dolgozni örömet jelent számomra, és változatosságot. Minden nap más", fejezi ki tetszését Götz a munkája iránt.

Ifjúsági csereprogram. Pénzhiány miatt egy év után Götz megszakította felsőfokú gazdasági tanulmányait. 2006-ban kötött barátságot az első obersulmi ifjúsági csoporttal, akik az ifjúsági csereprogram keretben a partnertelepülésre, Hercegkútra látogattak. Márkus Keress ifjúsági referens járt közben 2008-ban az akkor 21 éves magyar érdekében, hogy munkát kapjon segédként a Schlosskellerei Affaltrachnál a szüretidejére. Már akkor el akart kezdeni a német származású festő, Götz Laszlo fiatalabb fia egy szakmai képzést Németországban. De a munkavállalási engedélye hiányzott. A 2011. május 1. óta az Európai Unióban érvényes teljes szabadság a munkahely választás területén tette számára lehet öve, hogy valóra váltsa az álmát.

Újra Márkus Keress volt az, aki közvetített. "Az egy éves előgyakorlat előfeltétele annak, hogy a 3 éves gyógynevelő-ápoló oktatás egyáltalán elkezdődhessen valaki számára", hangoztatja Rico Lechnert, a löwensteini létesítmény képzési referátusának munkatársa. További feltétel a minimum középfokú végzettség. A Lichtenstern Alapítvány jelenleg 30 gyakornokot foglalkoztat, évente 10 újat. "Az előgyakorlat egy bevezető oktatással kezdődik, amiben a gyakornokok a szellemi fogyatékosok temájával foglalkoznak", osztja meg Lechnert. Ha Götz sikeresen elvégzi, akkor pályáznia kell a Schwäbisch Hallban található Evangélikus Gyógynevelési-ápolási Szakiskolánál. **Kilátások.** A képzést és szakmát magas ápolási és pedagógiai kompetencia jellemzi. A központi tárgyak, pszichológia és pedagógia mellett egészségügyi és betegségekről szóló oktatás valamint ápolást és kreatív tárgyak képezik részét a tantervnek. "A szakmai kilátások jók, gyógynevelő-ápolókra szükség van a napközi ellátásokban, intézményekben, sérült emberek számára kialakított műhelyekben, szociális ellátó helyeken és szociálpszichiatriai intézményekben", írja le Lechnert a tevékenységi területet.

Üdvözlettel Götz Gábor

Nyugdíjasok Gömörben a Gótikus úton

Július 14-én csütörtökön megint hosszabb útra indultunk és gazdag programokat terveztünk.

A Rima-völgyén haladtunk északi irányba a már jól ismert településeken keresztül (Rimabánya, Rimabrezó) majd következett NYUSTA (Hnúšť'a) mint fontos ipari város, de az autóból nézve inkább az ipar szocialista múzeumának tűnt. TISZOLC (Tisovec) már szebb környezetben van és rendezettebb, de ott sem álltunk meg, viszont nagyon szép tájakon jártunk magas hegyek között és jutottunk el MURÁNY-ba (Muráň) utunk legtovábbi pontjára. A régi dicsőség itt is látszik, még viszonylag rendben is tartják a település központját. A templomba csak a rácson keresztül néztünk be, de így is nagyon szépek tartottuk és a környezete is példásan rendben volt. A főtérről néztük vagy inkább csak sejtettük a nagyon magas hegyen álló vár romjait, melynek gazdag történelme van.

NAGYRŐCÉ-n (Revúca) is csak a bezárt templomhoz hajtottunk oda, és folytattuk utunkat kis kitéréssel HIZSNYÓ-ra (Chyžně), ahol egy ismeretlen úr segítségével jött a templomszolga, egy aranyos idősebb asszony, aki megmutatta ezt a valóban kis ékszerdobozt, a csodát itt ezen az eldugott helyen.

A templom kő kerítőfallal övezett, szabadon álló, keletelt egyhajós, négyszög szentélyzáródású, nyeregtetős, a XIII. század második felében épült kora gótikus épület.

A szabályos, négyszer négy méteres alapterületű, bordás keresztboltozattal fedett szentélyt csúcsíves diadalív kapcsolja a hajóhoz. Falképeit 1380 és 1400 között festette ki Jolsvai Lesták nádor fia, György. Szószéke a XVIII. század második felében készült késő barokk stílusban.

A templom mellett XVIII. századi, fából épült harangtorony áll. A szentélyben a keleti falon az angyali üdvözlés látható. Az északi falon egy korábbi ikonográfiai gyakorlatot követő Jézus születése ábrázolás, a déli falon a háromkirályok imádása kompozíció kapott helyet. Alattuk a három oldalfalon a tizenkét apostol álló alakja sorakozik egy imitált függönyfal fölött.

Az oltár középső szekrényében az angyali üdvözlés szoborcsoportja feltehetően Lőcsei Pál műve. A csukott oltárszárnyakon a kálváriát és a keresztlevételt örökítették meg. A bal oldali nyitott szárnyakon felül Mária és Erzsébet találkozása, alatta a Királyok imádása, a jobb oldalon felül Jézus születése kompozíció. alul Szent György alakja látható.

Az oltár predellájának közepén Szűz Mária koronázása látható. E kompozíciótól jobbra Szent István király, balra Szent László áll.

Ezután JOLSVA (Jelšava) következett, ahol megállt az idő vagy száz évvel ezelőtt és semmi fejlődés nem látszik a város központját illetően. Nagyon szép viszont a kéttornyú klasszicista stílusú katolikus templom, melyet a Koburgok építtettek 1849-ben, amit mi csak kívülről láttunk. Egykor országszerte híres és elterjedt volt a jolsvai kolomp, amit három évszázadon át készítettek itt. A jolsvaiak szigorúan őrizték a kolomp hangolásának titkát.

A város végén elkanyarodtunk balra és hegyeken át a MÁRTONHÁZA-ig (Ochtiná) aragonit barlanghoz mentünk. A barlang bejárata a Hrádok-hegy (809 m) északnyugati lejtőjén fekszik. A barlangba egy 145 m hosszú mesterséges tárón keresztül juthatunk, amely a földalatti járatokba 642 m tengerszint feletti magasságban torkollik. A 11 órakor induló csoporthoz mi is csatlakoztunk, és több mint száz lépcsőn lemenve a föld alá a csodák birodalmába jutottunk. A fél óra alatt 7-8 C°-os hidegben igazi természeti csodákat láthattunk egy kedves, fiatal idegenvezető segítségével, aki bár nem beszéli nyelvünket, azért a lényeges dolgokat magyarul is elmondta.

A barlang csak 1954-ben vált ismertté, amikor két bányász a műszak végén azzal tért vissza a felszínre, hogy a Kapusta-tározó kilencedik vágatának végén olyan barlangba jutottak, melynek falát szebbnél szebb kővirágok díszítik.

Az idegenforgalom számára csak 1972-ben nyitották meg a 143 m hosszú mesterséges táróval.

A barlang egyedülállósága abban rejlik, hogy a kékesszürke devonkori márványon itt-ott megjelenő hófehér aragonit kristályok kontrasztja lenyűgöző látványt nyújt.

Négyfajta kristálytípust is megfigyelhetünk a barlang mennyezetén. A nagyon apró, molyhoz, tűszerű csoportosulások a legfiatalabbak, jelenleg is keletkeznek.

A nagyobb bokorszerűen szerteágazó képződmények gyakoribbak. Ezek is apró, mikroszkópikus kristályokból tevődnek össze, amelyek egy vékony csövecskét, ún. kapillárist fonnak körül. Ebben a csövecskében áramlik a víz, amely biztosítja a képződmény további növekedését.

A harmadik forma már láthatóan nagyobb és hosszabb tűkristályokat képez.

E három forma úgy jön létre, hogy a vízátnemeresztő palákban ágyazott márványba csak igen kevés víz szívárog be, ezért nem cseppen le. A belőle kivált mészh, vagyis kalcium-karbonát kristályainak elég ideje van elrendeződni a kapilláris és a kristályosodás törvényei szerint. Ettől eltér a negyedik típus, amely olyan helyen jön létre, ahol egy-egy hasadék több vizet ereszt át, és a mennyezeten megjelenő vízcsepp gyakorta le is cseppen. Ebből keletkezik a jól ismert cseppkő.

A barlang további érdekessége, hogy benne mint egy nyitott könyvben, kitűnően tanulmányozható a márvány szerkezete. Találhatunk a barlang falán redőket, gyűrődéseket, vetődéseket, töréseket.

1995-ben felkerült a világörökség listájára!

A barlang megtekintése után, ami igazán felejthetetlen élmény volt a hegyeken át szép útvonalon a Csetnek folyó völgyébe értünk, és kíváncsiságból benéztünk a hajdan virágzó CSETNEK (Stitnik) településre, hogy legutóbbi ott jártunk óta történt-e fejlődés. Sajnos még rosszabbnak tűnt a helyzet a korábbiaknál, csak a környékbeli templomokhoz képest hatalmas méretű gótikus temploma a fő látványosság, amit most nem néztünk meg belülről.

PELSŐC-öt (Plešivec) érintve ereszkedtünk le a völgyön és TORNALJÁ-n is átjöttünk, ahol egy rendes magyar ember eligazított bennünket, hogy hol találunk egy MOTOREST-et, ahol megebédelhetünk. A nagy lelkesedés mellett nem figyeltük meg jól az útjelzéseket, így FÜGÉ-n kötöttünk ki, de onnan egy segítőkész cigány ember útbaigazítása alapján elértünk az étterembe. Itt kedves és gyors kiszolgálás mellett jól beebédeltünk, szlovák ételeket (Pl. knédli) ettünk és hozzá hideg cseh sört ittunk.

Ezután a szokott úton tértünk haza a szálláshelyre, ahol pihenés következett. János barátom elvitte az asszonyokat egy városnézésre, majd ellátogattak KURINC-ra, a város csatolt részeinek egyikére. Mi pedig ezalatt forgattuk az ördög bibliáját.

Július 15-én pénteken fél 8 után már elindultunk az erre a napra készült program szerint. Utunk első állomása BEJE (Behynce) volt. Ebben a községben lelkészkedett 1847-1849 között Tompa Mihály költő. A lelkészlak már nincs meg, a templom azonban áll még, és falán emléktábla örökíti meg a költő itteni ténykedését. Egy eklektikus Szent-Iványi-kúria van a községben, mely jelenleg felújítás alatt áll, díszes kovácsoltvas kerítése már készen van, és a helyiek elmondása szerint egy-két lakosztály is elkészült már, ahova magas rangú vendégeket szállásolnak el. Fényképezkedés után folytattuk utunkat és nem sokára a közeli SAJÓGÖMÖR-be (Gemér) érkeztünk. Megálltunk a főtéren és egy szolgálatkész egyházi a közmunkások közül már hozta is az evangélikus templom kulcsát, mely belülről is nagyon szép és impozáns.

A felvidék talán legszebb vidékének Gömörnek a névadója, szinte észrevétlenül bújik meg a Rimaszombattól Rozsnyó felé haladó főútvonal mellett. Pedig a település valaha jeles helynek számított, ahol még ma is találni látnivalót.

1845-ben Petőfi egy éjszakát itt töltött – vers helyett prózában írt erről. Sajógömörhöz fűződik a nemes urakat megkapáltató Mátyás király mondája, mely szerint az igazságosztó uralkodó az itteni domboldal szőlősorai között izzasztotta meg a főurakat. Holló Barnabás szobra – kapával a király – a park bejáratánál áll. Vára is volt, de ma már romjai sem látszanak, de a Sajó-folyó völgyére nyíló kilátás mindenért kárpótol. Látható viszont Széchy Mária kastélya, amelyen reneszánsz, klasszicista, sőt empire elemek is fellelhetők, valamint egy 1882-ből származó neogótikus templom.

A templom oltárát Plachy Ferenc „Mennybemenetel” és „Az utolsó vacsora” című képei díszítik. A templom különlegessége az a hatalmas freskó, amely Luther Mártont ábrázolja a wormszi birodalmi gyűlésen. Sajógömör még napjainkban is a gömöri evangélikus egyház egyik központja. A falu híres lelkésze, Bugányi Miklós, akinek emlékét tábla őrzi a templomban – gályarabságban volt.

Az evangélikus egyházhhoz tartozik a neves –akkor még latin nyelvű – iskola is, melyet 1616-ben nyitottak meg a községben. A máig létező iskola egy időben gimnáziumként működött, jelenleg felújítás alatt van.

Czinka Panna itt született 1711-ben – primásversenyt rendeznek minden évben a tiszteletére, mellszobra előtt mi is megálltunk.

Örömmel tapasztaltuk, hogy a faluban dolgozó közmunkások is mind barátságosak voltak, és magyarul beszélt mindenkit.

Ilyen szép élményekkel gazdagodva mentünk a közeli TORNALJA-ra (Tornaľa), a Dél-Sajó-völgyének központjába. A református templom mellett álltunk meg, mely a település legrégebbi épülete. Egykori kúriája szépen fel van újítva és gyermeknevelő intézet van benne. Végig hajtottunk a városon, szépen felújított épületeket szép számmal láttunk, fejlődésben van a város.

Mivel az idővel jól gazdálkodtunk, végre bejutottunk Rimaszombaton a GÖMÖR-KISHONT Múzeumba is. (az épület tüzérkaszárnának készült 1850-ben, később leányiskola, majd posta lett) A múzeumot tanárok és lelkesek 1880-ban alapították megyei múzeumként. Régészeti, történelmi, magyar és szlovák néprajzi, helytörténeti, egyiptomi, céhipari gyűjteménye, értékes képtára és könyvtára van. Itt őrzik Tompa Mihály szülőházának 1912-ben készült makettjét.

A nagyon szépen és látványosan rendezett gazdag gyűjtemény megtekintése – készséges alkalmazottak segítségével – nagyon szép élmény volt. A múzeumlátogatás után a losonci úton kifelé a MOTOREST-ben megebédelt a csapat (igényesen kialakított vendéglátóegység, ahol nagy étel választék volt). Szálláshelyünkre tartva a BILLÁ-ban még egy utolsó bevásárlást tartottunk.

Megérkezve a szálláshelyre következett a pihenés, majd mindenki az élmények összegzésén dolgozott a konyhába. Közös vacsora – hazai dalok éneklése - a jól sikerült hét örömeire, majd megkezdjük az összepakolást.

Július 16-án szombaton mindannyian korábban keltünk fel és reggeliztünk meg. Elkészöntünk a panzió portásától és 7 óra után elindultunk hazafelé. A már jól ismert útvonalon Pelsőzig. Utána a Sajó völgye hirtelen összehűkül: Kelet felől a Szilicei-, nyugat felől a Pelsőczy-fennsík fogja közre. A szilicei-fennsík a szlovák karszt része, magassága 550-660 méter. Érdekes többrei és apróbb karszt-tavai vannak

A fennsíkról serpentinezve értünk le a túlsó völgybe, benéztünk KÖRTVÉLYES-re (Hrušov), majd felmentünk a hegyoldalban lévő TORNAGÖRGŐ-re (Hrhov), ahol szolgálatkész asszonyok hozta a templom kulcsát, bent pedig megnéztük a legrégebbi (XIV. század vége) Bebek-síremléket, ami a templom falába van beépítve.

Éneklés és imádkozás után folytattuk utunkat, és TORNA vára előtt betértünk a SZÁDELŐ-völgybe, ahol közülünk már korábban többen is voltak, mégis mindenkit lenyűgöztek a bővizű és sebesen rohanó patak völgye fölött 200-300 m magasban meredező mészkő sziklafalak. A pazar látvánnyal eltelve és a kiadós tűzóraizás után indultunk most már tényleg hazafelé, és még egy utolsó tankolást közbeiktatva Buzitánál magyar földre léptünk. Végig a Cserháton le Méránál, majd Vizsolyba átjöttünk a Hernádon, és onnan már a jól ismert Fony – Regéc – Hutavölgy – Tolcsva útvonalon 13 óra körül végre a nagyhordónál bekanyarodtunk Herceggút – a világ legszebb faluja – felé, és szerencsésen hazaérkeztünk 825 km megtétele után.

Harmadik felvidéki utunkon is nagyon sok szépet láttunk, tapasztaltunk és ismét bebizonyosodott az egyszerű szlovák és magyar emberek között nincs semmiféle ellentét, acsarkodás. Mindenütt amerre jártunk csak a segítő szándékot tapasztaltuk és azt, hogy büszkéek a szülőföldjük gazdag történelmi és kulturális értékeire. Mindenkinék tudjuk ajánlani az általunk bejárt tájegység meglátogatását.

A nyugdíjas csapat tagjai voltak: Vinkler József és felesége Marika, Naár József és felesége Marika, Göncfalvi János és párja Annuska, valamint Rákné Juliska és a sorok írója

Rák József

Tarjánban táboroztunk

Augusztus első hetében a Tarjáni, Ifjúsági Német Nemzetiségi Táborban táboroztak hercegekúti táncosaink. A Kreativitás, Hagyomány és Közösség című pályázat lehetőséget adott, hogy a hercegekúti kisiskolások és felnőtt táncosaink táborozáson vegyenek részt.

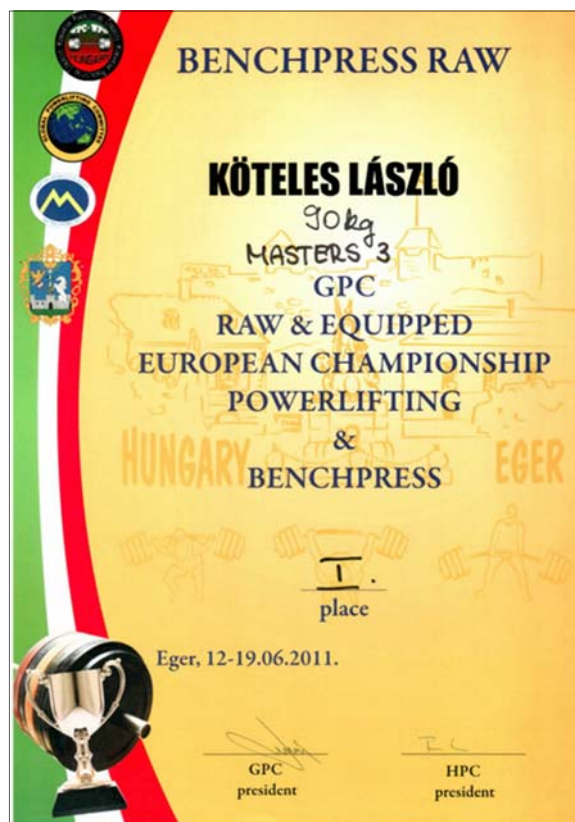
Autóbusszal indultunk a hosszabb útra, ami a technikának és a jó társaságnak köszönhetően hamar eltelt. A táborban néhányunk számára ismerős arcok vártak minket, a kedves házigazdák, Ildikó és Janó személyében. Megérkezésünket követően elfoglaltuk a szobáinkat, majd vacsora után jöhetett a számháború, melyben kicsi és nagy egyaránt lelkesen részt vett. A következő napokban a reggeli után táncfoglalkozások következtek, amit kézműves foglalkozás váltott fel. Az ebédet követően a tábor területén kívülre terveztük a szabadidős tevékenységeket, így el tudtunk menni a tatabányai strandra, ahol mindenki nevében mondhatom, hogy jól éreztük magunkat, és elutaztunk a tatai kalandparkba is, ahol kicsi-nagy egyaránt remekül érezte magát. A táborban találkoztunk a már tavaly megismert barátainkkal Szatmárnémetiből. Az utolsó estén táborúzzal búcsúztunk a tábori élettől és attól a csodálatos helytől, ahova a jövőben is szívesen visszamennének a gyerekek, hiszen bátran mondhatom, hogy egy remek táborozás részesei lehettünk, ahol a felnőttek és a kicsik egyaránt jól érezték együtt magukat. A hazautazás napján még az idő is szomorú volt hogy véget ért a táborozás. Az esős idő azonban nem tartott vissza minket attól, hogy Tatabánya egyik nevezetességét, a Turulmadarat megnézzük. Hazaérkezéskor a szülők mellett még az idő is megörült, hogy újra itthon vagyunk, hisz az esőből a verőfényes napsütésre érkeztünk haza. A buszról leszállva szinte mindenki azt kérdezte, hogy viselkedtek, jól viselkedtek-e a gyerekek, amire mindenkinek azt tudtam mondani, amit a kalandparkban az oktató hölgy mondott, és magam is tapasztaltam, hogy ő még nem találkozott ilyen fegyelmezett, jól nevelt gyerekekkel. Azt gondolom, mindenki nevében megköszönhetem, hogy ilyen mozgalmas és változatos táborozásban lehetett részünk.

Borsósné Fischinger Henrietta

Sport hírek

Dr. Köteles László háziorvos szép eredményeket ért el fekvenyomó bajnokságon!

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

RENDŐRSÉG : 107,
SP-I RENDŐRKAPITÁNYSÁG: 513-030
MEZŐŐR : 06-30-553 3330
POLGÁRŐRSÉG: 06-30-475 7133
ÖNKORMÁNYZAT: 346-101

Hercegkúti Hírek

Hercegkút község információs lapja

Kiadja: Hercegkútert Közalapítvány
 Felelős kiadó: Borsósné Fischinger Henrietta
 Szerkesztő: dr. Stumpf Enikő
 Hercegkút, Petőfi u. 110.
 Megjelenik: havonta
 Nyilvántartási szám:
 ISSN 2060-4483